

Vlaams
Parlement

stuk **2442** (2013-2014) – Nr. 6
ingediend op 3 april 2014 (2013-2014)

Voorstel van decreet

van de heer Bart Van Malderen en de dames Sonja Claes,
Goedele Vermeiren, Güler Turan,
Katrien Schryvers en Helga Stevens

houdende de werk- en zorgtrajecten

Advies

van de Raad van State

Stukken in het dossier:

- 2442** (2013-2014) – Nr. 1: Voorstel van decreet
– Nr. 2: Verslag over hoorzitting
– Nr. 3 en 4: Amendementen
– Nr. 5: Motie houdende raadpleging Raad van State

verzendcode: ECO

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 55.863/1
van 3 april 2014

over

amendementen op het voorstel van decreet ‘houdende de werk-
en zorgtrajecten’ (*Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nrs. 2442/3-4)

Op 27 maart 2014 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Voorzitter van het Vlaams Parlement verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over amendementen op het voorstel van decreet ‘houdende de werk- en zorgtrajecten’ (*Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nrs. 2442/3-4).

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 1 april 2014. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Nathalie VAN LEUVEN, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 3 april 2014.

*

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling als volgt gemotiveerd:

“Gelet op de degressiviteit van de werkloosheidsuitkeringen, zijn voor bepaalde werkzoekenden die een activeringstraject volgen, uitzonderingen gecreëerd opdat zij tijdens hun activeringstraject hun werkloosheidsuitkering behouden. Voor de beoogde doelgroep van het voorliggende voorstel van decreet is er in de huidige experimentele werk- en zorgtrajecten geen uitzondering opgenomen omwille van het ontbreken van een decretaal kader. De federale overheid kan pas een uitzondering voorzien op voorwaarde dat er een reglementair kader is voor werk- en zorgtrajecten. Gelet op de rechtszekerheid van de uitkeringen voor de beoogde doelgroep, is het noodzakelijk om snel een decretale basis te creëren.

Gelet op het Samenwerkingsakkoord van 6 november 2013 tussen de federale staat, de gewesten en de gemeenschappen over actieve begeleiding en opvolging van het zoekgedrag, dat bepaalt dat de gewesten zich engageren om ‘een specifiek traject voor te stellen aan elke werkloze die een combinatie vertoont van psycho-medisch-sociale factoren die de gezondheid en/of de sociale inschakeling bemoeilijkt, met als gevolg dat de werkloze binnen de 12 maanden die volgen, niet in staat is om te werken in het gewone economische circuit of in het kader van een (al dan niet betaalde) aangepaste en omkaderde arbeidsplaats’ (art. 6). Dit voorstel van decreet geeft uitvoering aan dit Samenwerkingsakkoord dat per 1/1/14 in werking trad en maakt het mogelijk om voor deze doelgroep een oplossing te bieden.

Gelet op de goedkeuring van het decreet ‘Maatwerk bij collectieve inschakeling’ wordt de oude regelgeving voor beschutte en sociale werkplaatsen opgeheven en ontstaat er een probleem voor de bestaande arbeidszorgprojecten. In functie van het verderzetten van deze projecten en trajecten voor werkzoekenden, is een decretale basis voor werk- en zorgtrajecten noodzakelijk.”

*

2. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

---

¹ Aangezien het gaat om amendementen op een voorstel van decreet wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met hogere rechtsnormen verstaan.

Gelet op het uitzonderlijk hoge aantal adviesaanvragen die bij de Raad van State aanhangig zijn gemaakt, heeft de afdeling Wetgeving zich bovendien noodgedwongen moeten beperken tot een summier onderzoek van de in artikel 84, § 3, eerste lid, van die wetten opgesomde punten. Uit de vaststelling dat over een bepaling in dit advies niets wordt gezegd, mag niet zonder meer worden afgeleid dat er niets over gezegd kan worden en indien er wel iets over wordt gezegd, dat er niets méér over te zeggen valt.

*

AMENDEMENT NR. 1

Bevoegdheid

3. Artikel 2 van het amendement bepaalt dat de Vlaamse Regering, in samenspraak met het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de Regering van het Brussels Hoofdstedelijke Gewest, een specifieke regeling uitwerkt voor het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

Een dergelijke regeling kan uit het oogpunt van de bevoegdheidsverdelende regels niet worden aanvaard. Het komt immers niet aan de Vlaamse decreetgever toe om te bepalen dat het Brussels Hoofdstedelijke Gewest samen met de Vlaamse Regering een specifieke regeling zal uitwerken inzake zorg- en werktrajecten. Het Brussels Hoofdstedelijke Gewest beslist immers zelf en autonoom over de invulling van de aan haar toegewezen bevoegdheden. Wel kan met betrekking tot de voornoemde aangelegenheid een samenwerkingsakkoord worden gesloten met het Brussels Hoofdstedelijke Gewest.

De bepaling opgenomen in artikel 2 van het amendement dient bijgevolg te worden weggelaten. In de plaats daarvan dient te worden bepaald dat de voorgestelde regeling niet van toepassing is in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. In de loop van de parlementaire procedure kan dan worden aangegeven dat de bedoeling voorligt om met betrekking tot de regeling voor dat gebied eerst een samenwerkingsakkoord te sluiten met het Brussels Hoofdstedelijke Gewest.

Staatssteun

4. Uit de toelichting van de gemachtigde bij het amendement kan worden afgeleid dat het de bedoeling is om de steun verleend met toepassing of ter uitvoering ervan, toe te kennen met inachtneming van de voorwaarden van het besluit 2012/21/EU van de Commissie van 20 december 2011 ‘betreffende de toepassing van artikel 106, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op staatssteun in de vorm van compensatie voor de openbare dienst, verleend aan bepaalde met het beheer van diensten van algemeen economisch belang belaste ondernemingen’, bijgevolg zonder aanmelding bij de Europese Commissie met toepassing van artikel 108, lid 3, VWEU. Vraag is of, naar het voorbeeld van artikel 2 van het decreet van 12 juli 2013 ‘betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling’, wat dat betreft niet best een uitdrukkelijke bepaling wordt opgenomen in het amendement, met dien verstande dat in dat geval uiteraard het amendement alsook de steunverlening die op basis daarvan wordt toegekend, dienen

te voldoen aan de voorwaarden bepaald in het voornoemde besluit. Het verdient aanbeveling om het amendement op dat punt nog aan een grondig onderzoek te onderwerpen. In geval van twijfel wordt het best contact opgenomen met de Europese Commissie.

Delegatie van verordenende bevoegdheid

5. Het amendement bevat tal van delegaties van verordenende bevoegdheid aan de Vlaamse Regering. Het merendeel van die delegaties zijn te ruim en dienen nader te worden afgebakend. Het betreft bijvoorbeeld de machtigingen opgenomen in de artikelen 2², 6, tweede lid, 7, tweede lid³, 8, tweede lid, 11, § 1, vierde lid, en § 2, 12, § 2, vierde lid, en § 3, 16, tweede lid, 19, § 1, vierde lid, 19, § 2, 22, tweede lid, 24, tweede lid, 26, tweede lid, 36 tot 38, 46, § 1, en 46, § 2, tweede lid, van het amendement.

Interne coherentie en interne verwijzingen

6. Het amendement verdient nog een grondig nazicht op het vlak van de interne coherentie en de interne verwijzingen. Zo is het bijvoorbeeld niet duidelijk hoe de bepalingen opgenomen in artikel 23, eerste en tweede lid, zich onderling verhouden, en dient in artikel 46 te worden verwezen naar artikel 45 en niet naar artikel 44.

AMENDEMENTEN NRS. 2 TOT 11

7. Binnen de hiervoor aangegeven grenzen van het onderzoek van de amendementen, geven deze geen aanleiding tot opmerkingen.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME

---

² Onverminderd de opmerking die hiervoor is gemaakt met betrekking tot de bevoegdheid.

³ Het opmaken van een elektronisch dossier over de kandidaat-deelnemer kan, afhankelijk van de inhoud ervan, een beperking inhouden van het recht op privé-leven, waarop overeenkomstig artikel 22 van de Grondwet het legaliteitsbeginsel van toepassing is. In dat geval dienen alle essentiële elementen van de betrokken regeling in het decreet zelf te worden opgenomen.